

La Nostra

ANY SETÉ.—NÚM. 302 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 14 DE MARÇ 1914 ***

LLIGA DEL BON MOT

CONFERENCIA sobre la fletomia llegida an el "Patronat Obrer," de Ciutat, p' En Miquel Durán, dia 6 de Març.

I

Fa un sis mesos que s'establí a Mallorca, «La Lliga del Bon Mot», i en tant curt temps, ha realitzats una partida d'actes de propaganda que demostren que ja nasqué robusta i polent. Apenes donà senyal de vida, i tothom obrí pas franc perquè la seva petjada triomfant i avassalladora, cumplís plenament la seva missió de cultura i purificació del llenguatge mallorquí, esterrant per tot arreu el malparlar.

Ara en temps de corema, temps de penitència i reculliment, que no és distreure la atenció dels pobles amb mitjans, ha emprès una tasca no manco audaciosa amb les conferències que donarà els diumenges de corema, i que seràn com una preparació dels grans sòplops que tendràn lloc per la primavera i estiu vinent.

Al convidar-me a mi, que tenc tant poca preparació intel·lectual i manyes naturals, a donar la primera d'aquestes conferències, aquí a Ciutat, centre de la cultura mallorquina, me creguin, senyors, a pesar de mos bons desigs, vaig optar en comprometre la meua insuficiència; però quan me feren avinent que devia parlar en nom de la classe obrera, ja no vaig consultar les meves forces i forces, sino el meu cor; l'amor i estimació que sent per la meua classe, classe que voldria que fos la més educada, la més culta i la més ditxosa del món. Per aquesta classe tant simpàtica i hermosa quan és cristiana; i tant rèprova i desgraciada, quan va dirigida pel socialisme.

Com algún professor tendrà la paraula durant aqueixa tanda conferencial, i regularment tractarà la qüestió baix el punt pedagògic, jo he pensat fer un repàs pel taller; confiant que vostra benèvola indulgència suplirà mes deficiències, pitjorades amb la tropallia en que som preparat aqueix pobre treball.

II

Per la purificació del llenguatge son grans factors els mestres d'escola,

ells que tenen la sagrada missió de instruir i educar els homos de demà. Mes topen en la greu dificultat que'ls fills de les cases proletaris son trests abans d'hora del temple de Minerva, per enviar-los a guanyar un trist jornal, que ben comptat, no arribarà a un real diari. Jo no sé a Palma lo que passa; però an els pobles: els infants a l'edat de 9 o 10 anys son posats a la feina. D'això vos ne darà raó qualsevol mestre de la pagesia, privats com se veven de completar l'ensenyança primària a sos dexebles, i, per conseqüent, d'inspirar-los amor a la parla digne i mesurada. En Folch i Torres, diu que a les barriades obreres de la mateixa Barcelona, els nins i les nines son afoflats de la llar de la família i de les escoles, per engranar-los a la roda de la fàbrica, o an el banc del taller, quan encara no estàn ben fonamentats en les nocions del deure i de la dignitat humana; quan encara son a: brets de cera que's crien i reben forma segons els vents que los pega; quan encara son tendres flors que'l baf celebrós d'una llengua pot etmatzinar i desfullar de tota sa bellesa.

III

Trests els adolescents de la racer de la família i de l'escola, mancats de formació religiosa i cultural, se troben el pobres fills del obrer, en mitx d'un món d'aires corruptors de la juvenesa. Allà, els fadrins majors o'ls bargantells del seu continal, tot ensenyant-los de manatjar les aines, murmolen cançons i couplets indecents, reneguen de Deu i dels sants, i sovint surt la conversa impúdica que socorra i escandaliza; i la flor de l'innocència, a punt de badar-se, tot ho sent, tot heu escolta, tot heu cull, tot s'ho assimila per oblidar aviat el llenguatge més sublim que han escoltat els sigles: la doctrina cristiana que li puga haver ensenyada sa mare o'l mestre. ¡Ai el companyarisme del taller! sovint és la perdició del joversà que té que sortí de casseva per guanyar-se el pa de la vida.

Un'altra classe de jornalers hi ha, que a voltes són més mal llengats que'ls treballadors del taller; me referec als obrers del camp, que per raó del seu modo d'ésser i treballar sovint

muden de companys i amos i en senten de fredes i calentes, sens que nigú s'interessi pel seu millorament. Heu sé per propia esperiencia. A deu anys vaig ésser enviat an el camp a jornalrar amb el meu germà major; i d'aquella edat d'ortenc recorts desestrosos. Jovensans de 10 a 15 anys tenien una llengua etmatzinada: tot era cantar cançons de picat, tot era conversar de coses que no havia sentides mai, espissades amb paraules gruxades, vergonyoses, que'm feien mal. ¡els amos?... ¡i els majors?... ¡i els somaders? Ah!, els que tenen asment els treballadors del camp, pel poc temps qu'han d'estar baix del seu domini, no los interessa la seva correcció, ni es consideren en dret de dar-los lliçons de moralitat. Lo que'ls importa és: que fassin molta feina, que duguen bona orde, que umplin aviat el panè d'oliva o duguen moltes sanaiades de rems a la portadora; i no falten majors, que celebren les precosidats dels menuts i los dicten petit, petit, la cançó insultant i blasfema per fer treure les colors a la fadrina que treballa a la camada de cap de tai. Això, senyors, jo hu som vist, jo hu som presenciat. Es necessari haver viscut a una població agrícola per veure com en temps de veramar, en lloc de donar gracies a Deu nostre Senyor, (¡beneit sia el seu Nom adorable!) per la cuillita del bon ví que nutrirà nostra sang de força, i a voltes, se converteix amb sang de Jesucrist, nostros tais de vermadors, tot mostosos, els horabaixes s'entreguen an el poble, cantant, amb hermoses tonades regionals, la cançó escandalosa que nostres autoritats han hagut de prohibir moltes vegades. Tal es l'espectacle repugnant, salvant honroses abcepcions, que oferexen nostros camps i fàbriques.

IV

¡I que's pot esperar d'un jove que se veu obligat a conviure amb una societat aixi tudada, respirant un, dos, i deu anys micropis de llengua calcerosa? La cosa és clara, que s'ha de contaminar sens remei.

Mirau que succeex a un joversà que s'en va a viure a Catalunya, a França, a Italia, i torna al cap d'alguns anys, no s'en tem i sens dar-se'n comp-

te, amolla paraules franceses, italianes, o de la nació d'ont ve; sino's fa gròs de desprecia el mallorquí. ¿Que vol dir això? que l'home té un gran instint de imitació, que les coses que nos redetgen aviat sa peguen a nostres persones, i que, es moralment impossible, que'l fill del treball que senti parlar llarg temps la llengua ma eïda del infern, no la prengui de memoria, no la sabi de cor.

V

¡Ah senyors!... si no més fos pendre de memoria la llengua del esperit del mal, si no més es reduís la flestomia a gastar paraules mal sonants, i que no significàs res més demunt els qui les diu que la malicia que inclou la materialitat de la flestomia en sí, això seria un gran mal, no hi ha dupta, se cometria un grandíssim pecat contra Deu; mes no tendria trascendencia demunt les costums. Però, jo, senyors, no crec en la blasfemia teòrica sense blasfemia pràctica, (si és exacta parlar d'aquesta manera), és a dir, que jo no crec que devall una llengua soïada d'inmundiciès bategui un cor net, pur, innocent. Que un jove pugui acostumar-se a flestomar, degut el mal exemple del companyarisme, sense que vengui al mateix temps la corrupció an el cor. Jo consider la flestomia com el manjar infernal en que's nutreix l'esperit amb *virus* de la perversitat. La flestomia, és per mi, com la fórmula, el lema, el segell del mal; l'arenga en que'l dimoni adestre i acabussa els soldats dels seus exèrcits tenebrosos; i sempre me som inmaginat, que, quant els bàrbaros de Barcelona pegaven foc a les iglesies i convents, per la setmana tràgica, *flestomaven*; i flestomaven per aixi augmentar la seva perversitat i dar-se coratge i força per dur a terme la seva obra revolucionari i destructora.

VI

Demanera, senyors; que la benemèrita «Lliga del Bon Mot», en la creuada que ha empresa contra'l malparlar compleix una doble missió: la de purificar el llenguatge i la de moralisar les costums. Es ve que hi pot haver homos cultes, de formes senyorívols, amb perversitat de cor; però, també, és innegable que si l'actuació de la «Lliga» arribàs a lograr que, dins les escoles i tallers, el jòvent no se contaminàs amb el llenguatge bagacer de la societat granada, s'hauria donat un gran pas per la restauració social. Aturada la blasfemia, la dolentia pert molt sa gravetat. No té bandera, no té fórmula d'arenga i sense arenga ni bandera els soldats son més covarts. Interessa idò, senyors; que tots mos posem al costat de la «Lliga», perque de cada dia prenga més força i torni arbre esponarós, d'arre-

lam fort i esplèndida florida. Interessa que nostra actividad i nostres diners, si son menester, aidin an aquests joves propagandistes que van de poble en poble a dur la bella nova del bonparlar, i haurem donat an el *quid* per la transformació de les costums.

VII

¿Però qui son, senyors, aquests obrers que així flestomen? Son els nostros fills, padaços del cor per qui ens desvivim; son els treballadors que giren nostres terres que produexen els fruits que mos duim a la boca; son els obrers que tixen les precioses robes que cubrexen nostres carns. Aquell tai de vermadors, que vos he descrit, que entrant an el poble, amb tonades agradívols, canta cançons escandaloses, tal vegada fa feina a compte del boníssim senyor de Ciutat que cada dia va a visitar les coranthores; tal volta és el tai d'un amo honradíssim que té un fill capellà o una filla monja, però que'n sa vida s'han donat compte que l'obligació de tapar la boca a sos treballadors arribàs fins a ells. ¡Oh si tots els qui tenen gent baix del seu domini feien valer la seua autoritat!... La fan valer per lo que volen. ¡Veis?... quant hi ha eleccions, el senyor haziendat que fa? vol que voti pel seu partit tota la gent de ses terres i possessions: l'amo, i el genre del majoral; el garriguer, i el pare del missatge; el pastor, i el fill del porcaro!; i el veinat que passa per dins la finca; i el llenyeter que carrega a la garriga; i el picapedrer, i el ferrer, i el fuster i tots els seus amics i deudors. ¿Perquè, idò, no mos valem del mateix domini i autoritat demunt nostra gent, no perque mos apoin i exaltein, sino pe: decantar-los grops d'incultura que'ls deshonra, i lliurar nostres propietats i queviures de les carregades elèctriques de la flestomia?... Recordau aquell gran mòstruò del mar el *Titánic*, que portava escrites a la corassa flestomies contra Jesucrist, i el primer viatge que emprengué va fer ui.

¿Que no es factible? Escoltau un exemple.

De bergantell vaig anar a fer feina Son Colom d'Escorca. Pels tais de Camafreda i Aubarca, ja vaig sentir dir que'l Senyor ensenyava la Doctrina i feia passar el Rosari. Efectivament, no sols es feia això, sino que vaig pòrer observar que aquells jovensans que per les altres bandes flestomaven a la carrera, a Son Colom no obríen boca; no *maleien*, ¿que era allò? que bastava el bon nom de la possessió per posar silenci a les seues boques: per no disgustar el Senyor, considerant-lo capàs de decantar-los la feina.

Mestres i majorals!: impediú, que vostres subordinats flestomin; i aixi com educau les mans i inteligencia de

vostros fadrins perque produesquen obres belles i profitoses, avessau-los a l'expressió correcte i a totes hores a parlar bé.

Obrers!: no flestomeu, no volgueu que les obres que surtin de vostres mans calloses sien més bones i perfectes que les que surtin de vostra boca, reflex del cor.

Mes derrerres paraules deven ser pel «Patronat Obrer», que sense intentar-ho, al menys directament, fa una gran campanya pel fins de la «Lliga». Aquí el jove que's veu obligat a treballar entre renegaires, troba en les hores de descans i expansió, refors doctrinal, companyarisme sa i orientació salvadora, que los retendrà de les corrents corruptores. El Patronat i la Lliga se donen les mans, una va a salvar la llengua i l'altra el cor; pero una i altra, salven el cor i la llengua.

¡Oh benèmerits entidats! jo vos salut! jo vos beneiesc!....

SANT JOSEPH

Ab la florida vara
Joseph va caminant;
be n'es més florideta
la que li va davant;
per veuren la Poncella
los cels s'abaxaràn.
Quan son a l'Establia,
Joseph està cansat:
—Dormiu aquí a la vora,
que prou haveu vetllat,
Lo somni que somnia
que'l bon Jesús es nat;
al despertar del somni
s'el veu allí al costat;
quan veu que juga ab àngels
també s'hi es posat.

JACINTO VERDAGUER.

EN PERIQUET

(Segueix)

CARTES AN EL PARE MISSIONER

CARTA 1.^a

... Mars 1915.

Molt ben volgut Pare: el qui li escriu aquesta carta és en Periquet, el secretari de la Lliga Eucarística, que li vol donar noticies de lo que per aqui passa.

L'ondemà del dia que vostés s'en anaren, els nins grans mos digueren qu'havien anat a despedir-los a l'estació donant *vives*, i cantant:

La missió ja's partida,
vat-lat-allà que s'en va,
demunt el carril està
que dona la despedida.

Jo hi hagués volgut anar-hi, pero com som petit, ma mare me fa colgar dejorn; no me digueren, i no vaig poder esser-hi.

Els mestres están molt contents de mi, perque diuen qu'ara m'aplic més: axí ha d'esser, i en l'aplicació s'han de conixer els qui combreguen

mon pare no's despertí.

Jo dic a mon pare, qu'ara per la corema ha de sortir de la Parroquia, però ell no me fa cas. Pare, cada demati deman an el Bon Jesús qu'el convertesca i plor molt sovint, perque tenc ansia de que mon pare no vaji al cel, perque vostè digué a un sermó qu'els qui no cumplien amb el precepte pascual feien un gran pecat d'escàndol. Jo li he repetit axò matex i m'ha manat callar. L'encoman a Deu.

Li envia un abras en

Periquet.

CARTA 4.^a

Maig, 1915.

Avui, quant dinàvem, mon pare ha dit que Jesucrist no es Deu, que no es sino un homo com els altres homs; aquí jo m'he posat a plorar, i li he dit: «Si, si, es Deu: el Pare missioner ho va dir quan la Missió...» en Juan ha dit lo matex, i llavors na Catalineta s'ha axecada drete demunt la cadira, i manotefjant ha començat a cridar: «Es Deu... es Deu...» Pare, encomanigue molt a Deu a mon pare; ma mare diu que convendria que vostè li enviàs alguns llibres perque els hi feria lletgir i tal volta tornaria a cobrar la fe...

Sovint, durant els exercicis, vostè mos digué que no tant sols havíem de predicar devant nostros pares, sino també fer oració i sacrificis per ells. Jo cada vespre res d'ajonaiat un Rosari per mon pare i després de cada decena dic: «Bón Jesuset, convertiu mon pare.»

Si me regalan caramellos o galletes, en quart la mitat per els pobres que venen a captar els dissaptes i les encarreg que preguin per mon pare.

L'estim molt.

Periquet.

(Seguirá)

A LA MORT D'UNA GENTIL PAGESETA SONET

*Quant an els somnis rosats de l'infantesa
seguien dins ton cor somnis d'amor,
va volar l'esperit que era puresa
espurna d'ignocencia i de candor.*

*Dins el baul tot blanc, ple de fredor
estaves mans creuades ben estesa,
i guardant en ta cara la bellesa
d'imatge consumida p'el dolor.*

*Cantaven els aucells, al sol brillava,
per l'aire la pregaria s'enlairava
sortida de los llavis tremolosos.*

*Vert era'l camp, els ametlers florits
mogueren son brancom, de neu ungits
i els camins l'esperaven olorosos.*

J. F.

ELECCIONS

Diumenge tengueren lloc en tota Espanya; les eleccions de diputats a Corts: però a Mallorca estarem descançats per haver-se proclamat per l'article 29 els següents senyors:

Excm. Sr. D. Antoni Maura Montaner.

Excm. Sr. Compte de Salent.

Excm. Sr. D. Josep Soci i Gradolí.

Sr. D. Alejandro Roselló Pastors.

Sr. D. Jeroni Estades Llabrés.

En tota la Península les eleccions són estades mogudes i s'han comeses moltes porcades que no tenen nom. Hi ha morts i ferits i molt de rebumbori.

Demunt tot crida l'atenció el gran triomf de la Lliga Regionalista, la derrota d'En Lerroux i la animositat dels joves mauristes de Madrid.

La Lliga ha tret triomfant la candidatura redona presentada a Barcelona composta dels següents senyors: Marquès de Camps, Ferrer-Vidal, Garriga-Missó, Rahola i Rosinyol.

En Lerroux i dos candidats més de la coalició dels radicals amb l'esquerra catalana son estats derrotats. Els crema-convents deien ¡Maura, no! i Barcelona ha dit amb sos fets ¡Lerroux no! La derrotada del Emparador del Paralelo ha causada alegria en totes bandes.

Mestre Gabriel Alomar, del partit dels misserables, se presentà per Barcelona tenent una votació misserable. ¡Quin manjerets en farà «La Aurora!»

Els joves Mauristes de Madrid han trebat la seva candidatura amb tanta correcció i entusiasme que ha merescut alabances de tot Espanya. Si no han triomfat els seus candidats han demostrat tenir tanta força a Madrid com el Govern i com qualsevol agrupació monàrquica separada.

Amb motiu de les eleccions a Inca s'han enviats els següents telegrams:

“Presidente Circulo Maurista.

Madrid.

Centro Maurista Inca felicita candidatos mauristas por brillantísima campaña electoral y nutrida votación evidenciando inmensa corriente opinión en favor política nuestro ilustre Jefe. ¡Viva Maura!

Pujadas, presidente,,

“President Lliga Regionalista.

Barcelona

“Ca-Nostra,, i amics felicitam Diputats regionalistes per son gran triomf electoral.— Duran.

Alejandro Lerroux—Casa del pueblo— Barcelona.

Celebramos con entusiasmo su colosal triunfo electoral en Barcelona al lema de ¡Maura, no!

Jóvenes Mauristas

El Notari d'aqueixa Ciutat D. Jaume Vidal ha dirigit un telegrama de felicitació a son particular amic el Marquès de la Fuensanta candidat maurista per Madrid que ha tenguda una nutrida votació.

Noves d'Inca

HOMENATGE AL GENERAL LUQUE. La setmana qui ve és esperat a Inca el Excm. Sr. D. Agustí Luque que té molta coneguda entre nosalres per haver viscut aquí molts anys, de coronell. Degut a la seva gestió,

Encara no me surten bé els problemes i fas escriptura faltes d'ortografia, pero procura escriure-me.

No's ve, que Deu Nostro Senyor me beneirà estim molt? Cada dia li dic que l'estim en tot mon cor.

Desde la Missió, sols un dia he dexat de combregar; jo no'n vaig tenir la culpa. Dematinet amar a l'iglesia; pero ja no hi va haver missa. Hi havia funeral i ningú me va fer cas perque som massa petit...

En Juan, el germà major, ja partany a la segona primera de la Lliga Eucarística, que combrega cada dia.

Estic molt content, perque veig qu'el Bon Jesús està satisfet quant veu que són tants els que combreguen cada dia.

Pare, a ca-nostra fas més bonda. Encara que tenc, sense permis, de la taula quant dinam, qualque pic me barai amb na Catalina, la meua germana. Mon pare me renya i diu que m'aparà... però encara no ho ha fet i esper que ho farà...

Periquet.

CARTA 2.^a

Mars

Estimat Pare: he rebut la seva carta i estic molt content i li fas a sabre qu'estim molt an el Bon Jesús i a la Mare de Deu, no sé si ells m'estimen tant com jo los estim, perque tenc molts defectes, i ma mare m'ha dit que los hi escriués.

Encara no crec quant me diu que no fassi pedures a na Catalineta i un dia mos beraiarem un poc, però li promet que no hi tornaré pús.

També som un poc pererós i quant volen que tenci sopa jo no en vui i gruny, li promet combregar-me perque el Bon-Jesús estiga content quant me vegi combregar cada dia.

Ja sé de cor l'oració de l'Apostolat i cada demati la rés perque el dia sia per el Sagrat Cor, i per la conversió dels pecadors.

A missa rés una part de Rosari: la primera decena per l'Apostolat, la segona, per el Papa; la tercera, per mon pare; la quarta per ma mare; la quinta per en Juan, per na Catalina, per tot i per tots els ninets. Després de cada decena l'oració que ma mare m'ha ensenyat: «Bon Jesuset feis-me bon atlotet, guardau i beneiu a mon pare, a ma mare, an en Juan, a na Catalineta, i a tots...»

Periquet.

P. D. Cada dia aumenta el nombre de nins de la Lliga, el meu coro ja'l tenc ple.

Deu combregan cada dia; vuit, dos pics cada setmana; trenta cada diumenge. Tots junts anam a combregar i cap ha perdut la medalla, perque no hi tenc esment en recoirles.

Li envia una aferrada per el coll.

En Periquet.

CARTA 3.^a

Abril 1915.

Pare: la senyora avia m'ha renyat perque combreg cada dia i m'ha dit qu'ella qu'es tant petita no ho fa. Que som massa esburbat. Jo li he contestat: «Avieta, no dexaré de combregar perque som esburbat, sino que seguiré combregant per dexar-ho d'esser i d'avui al devant li promet... no esser tant truiós,» i desde llavors no m'ha dit res pus.

Els dematins ja m'axec tot sol... en Juan, m'ajuda a cordar-me les sebatas, devallam de puntes anam a missa sense fer mica de renou perque

essent Ministre de la Guerra, l'Estat s'enca-
rregà del corté en construcció alliberant el
Municipi d'una càrrega que li hauria estat
impossible de sostenir. En agraïment an els
seus servicis ara se li vol fer un homenatge
ruidós. Encara no està terminat de tot el pro-
grama festiu dels honors que li volen fer;
però en principi l'Ajuntament té acordat re-
galar-li un plagamí amb titol de fill adoptiu i
llustre de la Ciutat. Hi ha en projecte donar-
li un dinar popular, que les societats recrea-
tives i polítiques li axequin arcs pels carrés,
i que's fassin alimares i balls al estil del país,
tot amb força de música.

L'Illustre Hoste que vé acompanyat de sa
Senyora, farà cap a Son Frara, puis D.^a Ma-
ria Bennassar, ha re'ut telegrama que seria
honrada amb la visita de l'Illustre Família.

SERMONS COREMALS.—Amb un con-
curs extraordinari i constant el P. Cerdà
continua donant les conferències coremals a
la Parroquia. En els primers sermons tracta
de veritats eternes relacionades en les coses
de la vida. Després fe tres importants confe-
rencias sobre l'incredulitat i les causes que
la produexen en l'home: falta de forma-
ció religiosa, desonestat i la soberbia i
l'orgull.

Dimecres comença el setanari de Sant Jo-
sep que's fa amb el Santíssim patet i amb
sermó cada vespre. El coramé franciscà tracta
el tema «la família». Les conferències que
du fetes sobre aqueix punt son megistals i
encara desperten més l'interés al poble feel.

ROMANSOS.—A l'hora que escrivim hi ha
un pobre que ven per Inca romansos titulats
carta del cel. Advertim a nostros llegidors
que tot lo que dú és una pura forsa inventa-
da per treure diners dels bobians que s'ho
creuen.

Octava peregrinació a Terra Santa i Roma

Aprobada i beneida per S. S. el Papa Pío X

Embarcarà a Barcelona el 6 de Maig de
1914. Tornarà a Barcelona el 22 de Juny de
1914. Preu dels billets inclossos tots els gas-
tos: 1.ª classe, 2.200 ptes.; 2.ª classe, 1.500
ptes.; 3.ª classe, 900 ptes.

ITINERARI

Barcelona, Alexandria, El Caire (Piràmides,
Esfinx i Materieh), Port Said, Jafa, Jerusalem,
Betlem, Hortus Conclusus, Sant Joan de la
Montanya, Betania, Jericó, Jordá, Mar Mort,
Caifa, Mont Carmel Nazaret, Mont Tabor,
Tiberiades, Llac de Genzaret, Magdalah,
Capharnaum, Bethsaida, Caná de Gailea,
Beyrut, Rodas, Smirna, Bòsfor, Constantino-
pia, Mar de Màrmara, Estret dels Darnanels,
El Pireu, Atenas, Estret de Messina, Estrom-
boli, Nápoli, Roma, Civita-Vecchia, Barcelo-
na.

Inscripcions e informes: Oficines de la Jun-
ta Diocesana de Acció Catòlica, Palau Epis-
copal, Barcelona.

Tinta Pelikan

4001
5001

Color de cel negra, la millor per escriure llibres,
al escrit no pert mai, mai, mai—Murta, 5—Inca.

Libros de Legislación

Manual práctico de Justicia Municipal 450
en tela.

Manual de Legislación Electoral en tela 250
ptas. en rústica 2.

Ley Municipal en tela 5 ptas. en rústica 4.

Lo que debe saber el Concejal, en tela 450
ptas. ————— **Murta, 5.—Inca.**

RECORDATORIS de Primera Comunió
MORTUORIS I VOTS RELIGIOSOS
CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES
A nostra Llibreria.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	154'00	al quinta.
Blat	a	19'50	la cortera.
Xexa	a	20'50	id.
Sivada	a	10'50	id.
id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	15'50	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	37'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Porcs grassos	de 00 a 00	l'arrova.	
Garroves	a	00'00	
Safra	a	3'00	s'unsa.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
ALMACENES **SAN JOSÉ**

Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondó, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales

JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios=Corbatería=Bisutería=Mercería=Sedería=La-
nería=Alfombras=Lencería=Géneros de punto=Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

Historia del Rei en Jaume
CONQUERIDOR DE MALLORCA
Glosada per D. BARTOMEU FERRÀ

Cada exemplar una pesseta i se donarà per
0'65 als suscriptors dels setmanaris catòlics
mallorquins.

Venals a nostra Administració.

Camperes

Poesies: de D. PERE d'ALCAN-
TARA MULET Y REINÉS.

Una pesseta a l'Imprenta de CA-
NOSTRA.

Enquadernacions

En nostros tallers en feim de fortes
i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA

CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

EDICIÓ POPULAR

Obres Completes

DE

Mossen Jacinto Verdagué

VOLUM II

IDILIS Y CANTS MISTICHS

60 CENTIMS

Corresponsalia: Administració de
CA-NOSTRA.—Inca.

Aquest setmanari se publica amb censura
eclesiàstica.

Corresponsal administratiu
a Inca: **Miquel Duran.**
IBERICA